

Угода
між Кабінетом Міністрів України та
Урядом Королівства Норвегія про міжнародні
автомобільні перевезення пасажирів і вантажів

(Угоду ратифіковано Законом
N 2821-IV ([2821-15](#)) від 07.09.2005)

Дата підписання: 15.06.2004
Дата ратифікації: 07.09.2005
Дата набуття чинності: 01.01.2006

Кабінет Міністрів України та Уряд Королівства Норвегія, надалі - Договірні Сторони, прагнучи забезпечити кращі можливості для розвитку торговельних відносин між їхніми країнами та створити розвинену систему перевезення вантажів та пасажирів; беручи до уваги процес лібералізації в Європі, який сприяє вільному обігу вантажів, послуг та осіб; сприяючи подальшому розвитку охорони довкілля і безпеки руху, домовилися про таке:

Стаття 1

Сфера застосування

Положення цієї Угоди застосовуються для автомобільних перевезень вантажів і пасажирів за наймом, за плату або за власний рахунок між територіями Договірних Сторін, транзитом через їхні території до третіх країн або з них, що здійснюються перевізниками, зареєстрованими на території однієї з Договірних Сторін.

Стаття 2

Визначення

Для мети цієї Угоди:

1. Термін "перевізник" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, уповноважену відповідно до національного законодавства кожної з Договірних Сторін здійснювати перевезення пасажирів і вантажів.

2. Термін "транспортний засіб" означає будь-який механічний транспортний засіб, зареєстрований на території Договірної Сторони, або комбіновані транспортні засоби, з яких принаймні механічний транспортний засіб зареєстровано на території Договірної Сторони і який використовується та оснащений виключно для перевезення вантажів або перевезення пасажирів.

3. Термін "автобус" означає транспортний засіб, призначений для перевезення пасажирів, який за своєю конструкцією та оснащенням є придатним для перевезення більш як 9 чоловік, включаючи водія, і який використовується для цієї мети.

4. Термін "перевезення" означає перевезення навантаженими або порожніми транспортними засобами по дорозі, навіть якщо на частині маршруту транспортного засобу, причепа або напівпричепа використовується залізнична або водна магістраль.

5. Термін "регулярне автобусне сполучення" означає послуги, які передбачають перевезення пасажирів через установлені проміжки часу визначеними маршрутами; при цьому посадка й висадка пасажирів здійснюється на заздалегідь передбачених зупинках.

6. Термін "човникове сполучення" означає організоване міжнародне перевезення пасажирів, попередньо об'єднаних у групи відповідно до тривалості поїздки, з одного й того ж пункту

відправлення до одного й того ж пункту призначення та їхнього повернення до пункту відправлення наприкінці запланованого періоду.

7. Термін "нерегулярне сполучення" означає послуги, що не підпадають ні під визначення регулярного автобусного сполучення ні під визначення човникового сполучення.

Такі послуги включають:

а. послуги, при яких один і той же транспортний засіб використовується для перевезення однієї чи більше груп пасажирів, і при цьому кожна група повертається до пункту відправлення, і

б. послуги, які надаються групам пасажирів, що не повертаються до пункту відправлення протягом одного й того самого рейсу, та

с) послуги, що не відповідають критеріям, згаданим вище.

8. Компетентними органами, відповідальними за реалізацію цієї Угоди, є:

з боку України - Міністерство транспорту;

з боку Королівства Норвегія - Міністерство транспорту і комунікацій.

Стаття 3

Доступ до ринку

1. Кожна Договірна Сторона повинна дозволяти будь-якому перевізнику, зареєстрованому на території іншої Договірної Сторони, здійснювати будь-які перевезення вантажів та пасажирів:

а) між будь-яким пунктом на її території та будь-яким пунктом на території іншої Договірної Сторони і

б) транзитом через її територію,

за умови наявності дозволів або погодження, які видаються компетентними органами кожної Договірної Сторони.

2. Транспортні засоби, зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін, не повинні здійснювати перевезень пасажирів і вантажів між будь-якими двома пунктами на території іншої Договірної Сторони без спеціального дозволу, виданого компетентними органами іншої Договірної Сторони.

3. Без дозволу, одержаного від компетентних органів Договірної Сторони, перевізник однієї Договірної Сторони не може перевозити вантажі з території іншої Договірної Сторони у треті країни та навпаки.

Стаття 4

Вага й габарити

1. Вага й габарити транспортних засобів повинні відповідати офіційно зареєстрованим даним про транспортний засіб і не можуть перевищувати встановлені у приймаючій країні показники.

2. У випадку, якщо вага та/або розміри навантаженого або порожнього транспортного засобу, який здійснює перевезення відповідно до положень цієї Угоди, перевищує граничні показники, встановлені на території іншої Договірної Сторони, потрібен спеціальний дозвіл компетентного органу.

Стаття 5

Відповідність національному законодавству

Перевізники Договірної Сторони та екіпажі їхніх транспортних засобів, перебуваючи на території іншої Договірної Сторони, повинні дотримуватись діючого на цій території законодавства.

Стаття 6

Порушення

У випадку будь-якого порушення положень цієї Угоди перевізником Договірної Сторони Договірна Сторона, на території якої скоєно порушення, може, не завдаючи шкоди своєму національному законодавству, повідомити про це іншу Договірну Сторону, яка повинна вжити заходів, передбачених для таких випадків у її національному законодавстві, включаючи скасування дозволу або заборону здійснювати перевезення територією іншої Договірної Сторони. Договірні Сторони зобов'язані інформувати одна одну про санкції, що застосовуються.

Стаття 7

Фінансові питання

1. Транспортні засоби, які здійснюють перевезення відповідно до цієї Угоди, на взаємній основі звільняються від передбачених національним законодавством зборів з користувачів дорогами.

2. Пальне, яке знаходиться у звичайних баках транспортного засобу, передбачених конструкцією заводу-виробника, які технологічно зв'язані з силовою установкою (двигуном), а також мастильні матеріали, що мають бути у транспортних засобах і які використовуються виключно для роботи цих транспортних засобів, на взаємній основі звільняються від митних зборів на території кожної з Договірних Сторін.

Стаття 8

Спільна комісія

1. Компетентні органи Договірних Сторін повинні регулювати всі питання стосовно застосування цієї Угоди.

2. Для цієї мети компетентні органи Договірних Сторін створюють спільну комісію.

3. Спільна комісія повинна регулярно збиратися на вимогу кожної Договірної Сторони.

4. Спільна комісія розробляє свої правила та процедури і збирається по черзі на територіях Договірних Сторін. Кожне засідання завершується підписанням протоколу.

5. Спільна комісія повинна приймати рішення щодо видів та кількості дозволів або повноважень, що видаються відповідно до статті 3. Змішана Комісія може розширити види перевезень, що не потребують дозволів або погодження.

6. Спільна комісія повинна приділяти особливу увагу таким проблемам:

- гармонійному розвитку перевезень між Договірними Сторонами з врахуванням, поряд з іншими, проблем охорони довкілля;

- координації політики у сфері автомобільних перевезень, транспортного законодавства та його застосування Договірними Сторонами на національному та міжнародному рівнях;

- опрацюванню можливих рішень для відповідних національних органів у разі виникнення проблем, особливо в галузі оподаткування, соціальної, митної служб та охорони навколишнього середовища, включаючи забезпечення громадською порядку;

- обміну відповідною інформацією;

- способу визначення ваги та габаритів;

- сприянню співробітництву між транспортними підприємствами і організаціями;

- сприянню розвитку багатофункціонального транспорту, включаючи всі питання, пов'язані з доступом до ринку.

Стаття 9

Регулярні перевезення пасажирів

1. Перевізник кожної Договірної Сторони може здійснювати регулярні перевезення в або регулярні транзитні перевезення через територію іншої Договірної Сторони, попередньо одержавши дозвіл компетентного органу іншої Договірної Сторони.

2. Заявки для одержання дозволів на регулярні перевезення повинні бути подані компетентним органам країни, на території якої перевізник зареєстрований.

Ці заявки передаються іншій Договірній Стороні та містять принаймні:

- найменування перевізника (фірми);
- маршрут слідування;
- розклад руху;
- тариф;
- пункти зупинок, на яких перевізник здійснює посадку та висадку пасажирів, а також
- початок та приблизний термін регулярних перевезень.

3. Заявка на дозвіл може бути відхилена у випадку, якщо, *inter alia*:

- заявник неспроможний на належному рівні надати послуги, які є предметом заявки;
- у минулому заявник порушував національне або міжнародне законодавство стосовно автомобільних перевезень, зокрема умови і вимоги, що стосуються дозволів на міжнародні автомобільні перевезення пасажирів, або скоїв серйозні порушення законодавства щодо безпеки дорожнього руху, зокрема правил, які застосовуються до транспортних засобів, керування транспортними засобами та часу відпочинку водіїв;
- у випадку заявки на поновлення дозволу умови дозволу не були виконані.

4. Рішення про видачу дозволу повинно прийматися компетентними органами протягом трьох місяців з часу одержання повної заявки.

5. Дозвіл є чинним максимум упродовж трьох років і може бути продовженим на вимогу.

6. Дозвіл або його засвідчена копія повинні знаходитися у транспортному засобі.

Стаття 10

Човникові перевезення пасажирів

1. Дозвіл не потрібен для здійснення човникових перевезень з наданням житла, які забезпечуються українськими або норвезькими перевізниками, якщо тільки при таких перевезеннях відправлення здійснюється відповідно Україною та Королівством Норвегія.

2. Човникові перевезення без надання житла розглядаються як регулярні перевезення.

3. Для здійснення човникових перевезень, згаданих у пункті 1 цієї статті, повинні застосовуватися повністю заповнені дорожні листи на перевезення пасажирів.

Стаття 11

Нерегулярні перевезення пасажирів

Для нерегулярних перевезень дозвіл не потрібен. Повністю заповнений дорожній лист на перевезення пасажирів повинен знаходитися в транспортному засобі.

Стаття 12

Перевезення вантажів

1. Дозволи на перевезення вантажів повинні видаватися в межах квоти, що визначається щорічно компетентними органами Договірних Сторін. Кожний дозвіл видається на 1 (одну) поїздку (туди і назад) і на період 13 місяців, починаючи з 1 січня кожного календарного року. Дозволи повинні знаходитися в транспортних засобах.

2. Дозволи або погодження не потрібні для таких видів перевезень або для поїздок без вантажів, які здійснюються у зв'язку з такими перевезеннями:

- a) особистих речей у зв'язку зі зміною місця проживання;
- b) матеріалів, предметів, творів мистецтва та інших предметів некомерційного характеру, призначених для аукціонів або виставок, що проводяться на території іншої Договірної Сторони;
- c) матеріалів і предметів, призначених виключно для рекламних, навчальних та інформаційних цілей;
- d) наборів, аксесуарів та тварин для театральних, музичних вистав, професійних кінозйомок, спортивних змагань, цирків та виставок, що проходять на території іншої Договірної Сторони;
- e) обладнання для радіо- та професійного звукозапису, професійних кінозйомок і телеобладнання;
- f) похоронними перевезеннями;
- g) перевезеннями пошти для обслуговування населення;
- h) перевезеннями пошкоджених транспортних засобів або таких, що вийшли з ладу;
- i) перевезеннями бджіл або мальків риб;
- j) перевезеннями вантажів автотранспортними засобами, допустима вага яких, включно з вагою причепів, не перевищує 6 тонн або допустима вантажопідйомність яких, включно з вагою причепів, не перевищує 3,5 тонни;
- k) перевезеннями медичних вантажів та обладнання або інших вантажів, необхідних при надзвичайній ситуації, зокрема у випадках стихійного лиха та надання гуманітарної допомоги.

3. Відповідно до пункту 2 статті 4 заявка на одержання спеціального дозволу для транспортних засобів, що перевозять вантажі, вага і габарити яких перевищують допустимі на території приймаючої Договірної Сторони, повинна включати принаймні:

1. Прізвище та адресу водія;
2. Марку транспортного засобу, тип і реєстраційний номер;
3. Кількість осей і відстань між ними;
4. Габарити і вагу транспортного засобу;
5. Вантажопідйомність;
6. Розміри і масу вантажів;
7. У разі необхідності ескіз транспортного засобу разом з вантажем;
8. Навантаження на кожну вісь;
9. Адреси місця навантаження і розвантаження;
10. Запланований пункт пропуску через державний кордон, дату, а також маршрут руху.

Стаття 13

Зміни та доповнення

За взаємною згодою Договірних Сторін до цієї Угоди можуть вноситися зміни та доповнення, які оформлюються окремими протоколами і становитимуть невід'ємну частину цієї Угоди.

Стаття 14

Набуття чинності і термін дії

1. Договірні Сторони повідомлять одна одну письмово дипломатичними каналами про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

Ця Угода набуває чинності з першого дня другого місяця, наступного за датою останнього повідомлення.

2. Ця Угода залишається чинною протягом одного року після набуття чинності. Після цього Угода автоматично продовжується з року в рік, якщо одна з Договірних Сторін за 6 місяців до дати продовження не передасть дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір припинити її дію іншій Договірній Стороні.

На засвідчення вищезазначеного нижчепідписані, належним чином на це уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Осло 15 червня 2004 року у двох примірниках, кожний українською, норвезькою та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення положень цієї Угоди, переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Королівства Норвегія